

ΒΙΒΛΙΑ

Κατά τινα ἐν τῇ Ἑφημερίδι δημοσιευθεῖσαν πρό μικροῦ δῆλωση α ὁ κ. Δ. Κορομηλάς ἀπεχώρησε τῆς διευθύνσεως αὐτῆς ὡς ἀρροισιῶν εἰς τὴν προσκεῖλη αὐτῷ δραματογραφίαν. Περὶ τοῦ ἱκανῶς σημαντικοῦ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς δημοσιογραφικῇ κινήσει γεγονότος τούτου δὲν ἐλάδομεν ἐτι τὸν καιρὸν νὰ κάμωμεν λόγον. Ἀλλ' ἡ ταυτόχροτος σχεδὸν ἔκδοσις νέου τινὸς μίμου τοῦ κ. Κορομηλά, τῆς «ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ ΒΟΚΧΑΡΕΩΣ», πραγματοποιοῦσα τὴν προβλεψθεῖσαν δικαιολογίαν τῆς ἀποχωρήσεώς του ἐκ τοῦ δημοσιογραφικοῦ σταθμοῦ, μὲς παρέχει τὴν ἀφορμὴν ὅπως, εἰ καὶ βραδέως, ἐπανορθώσωμεν τὴν ἑλλειψιν, ἐκφράζοντες, μετὰ πάντας τοὺς λοιποὺς συναδέλφους, καὶ τὴν ἡμετέραν λύπην ἐπὶ τῇ στερήσει, ἣν θέλει ὁποσὶν ἡ δημοσιογραφία. Ταύτην δὲ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους δύνανται νὰ ἐκτιμήσωσιν οἱ ἐν τῷ Ἀστεί σήμερον γράφοντες, οἵτινες ἠτύχησαν ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον νὰ συνεργασθῶσι μετὰ τοῦ τέως διευθυντοῦ τῆς Ἑφημερίδος, τῆς ἐπιτυχίας τῆς ὁποίας μέγιστα στοιχεῖα ὑπῆρξαν ἀναμφιδόλως καὶ ἡ δραστηριότης, ἡ ἀδυσπόρητος, ἡ μετριοπάθεια καὶ ἡ ἀνεξαρτησία τούτου.

Ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς, στέφασα τὴν δημοσιογραφικὴν αὐτοῦ πορείαν, μέλλει νὰ παρακολουθήσῃ αὐτὸν καὶ ἐν τῇ νῆα ἐργασίας, εἰς ἣν ἀρροισιῶται, ἂν κρίνομεν ἐκ τοῦ προσφάτου αὐτοῦ ἔργου, ὅπερ προστιθέμενον εἰς τὸν μακρὸν κατάλογον τῶν λοιπῶν μέχρι τοῦδε δημοσιευμάτων τοῦ συγγραφέως του, καὶ ἂν ἀκόμη ἐσπερεῖτο εἴτε τῆς τεχνικῆς πλοκῆς, ἥτις τὸ διακρίνει, εἴτε τοῦ ἐνδιαφέροντος, εἴτε τῆς καλῆς στιχομυρίας, πάλιν θὰ συνετέλῃ εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ ὅντως ἀξιοθαύμαστον τὸν ἀποφασίζοντα νὰ ἐργασθῇ οὕτως ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς πνευματικῇ στεριώσει.

Ἐξεδόθη καὶ τὸ γ' φυλλάδιον τῆς Ἱστορίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους τοῦ κ. Κωνσταντίνου Παπαρηγοπούλου, τῆς δημοσιευομένης ὑπὸ τῶν καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου τόσον ἐπιτυχῶς καὶ φιλοκαλῶς. Ἡ ἔκδοσις προβαίνει μετὰ δραστηριότητος, αὐριοὶ δὲ ἐκδίδεται καὶ τὸ δ'. τεύχος.

Ὅντως πρωτότυπον εἶνε τὸ ὑπὸ τοῦ κ. Πέρβελου ἐν Ὀδησσῷ ἐκδοθέν μυθιστόρημα *Ράχη καὶ Σάρωθρον*, α ὁ α'. τόμος ἐστάλη ἡμῖν Ἀδικία δὲ ὄντως θὰ ἦτο νὰ μὴ κάμωμεν λόγον τινὰ περὶ αὐτοῦ. Ὁμολογοῦμεν ὅμως ἡμᾶς ἐντελῶς ἀνικανοὺς νὰ ἐπιφέρωμεν οἰανδήποτε κρίσιν, καὶ ἀντὶ τούτου, πολὺ προτιμώτερον κρίνομεν ναποσπάσωμεν χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν τιμάγιά τινα ἐκ τοῦ προλόγου, ὅστις, κατὰ τὸν συγγραφέα ἀπολεῖται, εἶνε ὁ πρῶτος χιτῶν τοῦ διανοητικοῦ ἔργου, τὸ ὑποκαμίσσον τοῦ μωροῦ-συγγραφέως. Τὰ τιμάγια δὲ ταῦτα θέλουσι χρησιμεύειν καὶ ἀντὶ πάσης ἀναλύσεως, διότι ἐν αὐτοῖς ἀναλύει αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς τὸ βιβλίον του:

«Ἐπὶ ἐννέα ὅλα ἔτη λαθεῖν τὴν βακτηρίαν μου ἐπίματος ἐπλανήθην ἀνὰ τὴν ἀτέρμονα αὐτὴν Διότῃν, ὃν κόσμον κοινωνίαν οἱ σοφοὶ ἐκάλεσαν, ῥάχη σταχυολογῶν. Ῥάχη! διότι τὴν παροῦσαν ἐνέδυσαν τὰ τέκνα τῶν τῶσαν αἰώνων νῆες. Ἀπὸ τῆς διασπορᾶς τῶν ὁμμάτων τοῦ Ὀδύποδος ἄχρι Λουκίου ὄνου, ἀπὸ Πλάτωνος μέχρι Ζολᾶ, κατέγειναν σχίζοντες τὰ περικαλύμματα τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. Μάτην ἄρα ὁ ἐπιθυμῶν ὅπως μὴ συναντῶμενος μετὰ μετάρσια αὐτὰ πνεύματα φανῇ ἀντιγραφῆς θὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν μακρὰν ἀκτοπλοῖαν ἀνὰ τὴν ἀνθρώπινον καρδίαν; . . . Ὁ βίος ὅπως; διατί. Ὁ ὕπνος; τί; διατί! . . . Πόσον ἐπιθυμῶμεν νὰ φιλοσοφήσω μικρὸν ὑπὸ τὰ ῥάχη! Ἐχουσι τὸ προνόμιον αὐτὸ ἐκ γενετῆς τοῦ κόσμου τὰ ῥάχη νὰ φιλοσοφοῦν, διότι εἶνε ῥάχη. Τὸν σκοπὸν τῶν ὑπὸ τῆς ἡμῆς φρενίτιδος ὀλίγων λέξεων εὐρήσῃ ἀνιγνέοντες τὰ ῥάχη μου. » . . .

Μετὰ τὰ ἱκανῶς ἐκφραστικὰ ταῦτα ἔπεται Προθάλαμος Ὀδησσόθεν Ἀθηναίς τοῖς φίλοις συμπολίταις Ἀθηναίοις εὖ ἔχειν. Καὶ ἐκ τοῦ προθαλάμου δὲ τούτου ἀποσπῶμεν τὸ ἐξῆς δωμάτιον:

«Πολλὰ μωρία τὸν στενὸν μου νοῦν κατεπλημύρισαν διεξοδὸν ζητοῦσαι. Καὶ ἀρχίζω μωρολογῶν. Καὶ πρὶν ἀρχίσω προλογίζομαι. Ἐξ ὄνου τὸν λέοντα. Ἐκ προλόγου μωρία συγγραφῆς. »

Ὁ μετὰ τὰς ὑποσχέσεις ταύτας ἀναγινώσκων τὸ βιβλίον δὲν δύναται ἢ νὰ θαυμάσῃ τὴν συγγραφικὴν εὐσυνειδησίαν τοῦ κ. Πέρβελου.

Κατὰ τὸ θέρος ἀναφαίνονται μυταὶ καὶ κύνες, κατὰ τὸ φθινόπωρον μύκητες, κατὰ τὴν ἀνοιξὴν ραφανίδες καὶ κατὰ πᾶσαν ἐν Ἑλλάδι πολιτικὴν κίνησιν ἀνταποκριταὶ ἐφημερίδων, ὁπλαρχηγοὶ καὶ φιλελληνικά φυλλάδια. Ἐν νέον τοιοῦτον ἔχομεν ὑπ' ὄφιν ἐκδοθῆν ἐν Ρώμῃ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν *ITALIA E GRECIA*. Ἐν αὐτῷ δὲ, τετυπωμένῳ μετὰ φιλοκαλίας, ἐκτίθεται ἡ σέξις τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ ὑπερασπίζονται τὰ δικαιώματα τῆς τελευταίας. Τελειώνει δὲ μετὰ τὴν παρήγορον ἐλπίδα ὅτι ὁ πολιτισμὸς τῆς Ἀνατολῆς εἶνε ἀχώριστος *dalla emancipazione, dal trionfo dell'ellenismo*.

Πολὺ καλὰ, ἀλλ' ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι πρέπει πρό παντός νὰ προφυλαττώμεθα ἀπὸ κανένα *trionfo* ἄλλου εἶδους!

ΑΝΕΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟΥ

Λάππα. Ὑπάρχει βεβαίως τμήμα τοιοῦτο εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον. Τί σᾶς ἔκαμεν ὅμως ὁ καυμένος ὁ συνεργάτης μας καὶ τοῦ ἐπιτίθεσθαι τόσον τραχέως;—**Θ. Δημ.** . . . Σμύρνην. Ἀπὸ τοῦ παρόντος φύλλου συμφοροῦμεθα μετὰ τὴν παραγγελίαν σας.—**Μ. Τρ.** . . . Ἀργαστέλιον. Ἐλήφθησαν καὶ αἱ πρῶται 100 καὶ αἱ τελευταῖαι 10.—**Στεφ. Α.** Ἀλεξανδρέτιαν. Ἐλήφθησαν. Ἐυχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας.—**Ο. Ρ.** Ἐλήφθη. Ἀναμένομεν τὰ ἀνέκδοτα ἐξαιρέτα.—**Ἀνωτέμω** Σπάρτην. Εἶνε ὅλως ἀκατάλληλον.—**Ἀνδρέα Κ.** . . . Σᾶς

εὐχαριστοῦμεν· ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει περιοδικὸν ἢ ἡμερολόγιον εἰς ὃ νὰ μὴ ἐδημοσιεύθωσαν ἤδη.—**Λουὶ καλ.** Κατὰ μέγα μέρος ἔχετε δίκαιον· τὸ ἀναγνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς ἀλλὰ... ἴσως ἐπέλθῃ ταχέως διόρθωσις.

Οἱ νεωστὶ ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ προπληρῶνουν. Πᾶσα αἴτησις πρὸς ἐγγράφην πρέπει νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ τιμήματος τῆς συνδρομῆς, ἄλλως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄφει.

+++++

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐπειδὴ πλείστοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν τῆς ΕΛΛΑΔΟΣ ἐξεδήλωσαν ἡμῖν τὴν ἐπιθυμίαν ἵνα προκαταβάλωσιν ἐφ' ἀπαξ τὴν ἀξίαν ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου, ποιοῦμεν γνωστὸν, ὅτι

διὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις συνδρομητάς. τιμᾶται φρ. 32

διὰ τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ » » 35

(τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν ὄντων εἰς βάρος ἡμῶν).

Τὸ ποσὸν τοῦτο προκαταβαλλόμενον δίδει δικαίωμα εἰς τοὺς συνδρομητάς, νὰ ἀποκτήσωσιν ὁλοκλήρῳ τὸ ἔργον ἐξ ὅσωνδήποτε πλειοτέρων τῶν προϋπολογισθέντων 25 φυλλαδίων καὶ ἂν ἀποτελεσθῇ τοῦτο.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ προκαταβληθεῖσα ἀξία διὰ τὰ ἐκδοθέντα καὶ πληρωθέντα ἤδη φυλλάδια ἀφαιρηθήσεται ἐν τοῦ ἀντι ποσῷ.

Ἀμα τῇ παραλαβῇ τοῦ ἀντιτίμου ὁλοκλήρου τοῦ ἔργου πέμπεται εἰς τοὺς συνδρομητάς ἀπόδειξις ἐξωκλημένη παρ' ἡμῶν.

Εἰδοποιούμεν συνάμα τοὺς κυρίους συνδρομητάς μας, ὅτι ἐτυπώσαμεν ὥραϊον ἡμερολόγιον τῆς τσέπης διὰ τὸ 1886, τιμώμενον ἀντὶ 30 λεπτῶν, καὶ ἀναμένομεν τὰς περὶ αὐτοῦ παραγγελίας Ὑμῶν.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 4 Δεκεμβρίου 1885.

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ
ΚΑΡΟΛΟΣ ΒΙΑΜΠΕΡΓ

ΔΩΡΑ ΤΗΣ ΠΡΟΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

Τὰ ὑπολειθθέντα ὀλίγα ἀντίτυπα τοῦ ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ τοῦ κ. Χαλαράμους Ἀννίνου, βιβλία κόμψότατα μετ' εἰκόνων καὶ μετὰ καλλιτεχνικοῦ ἐξοσούλου, καταλληλότερα διὰ δῶρον τῆς πρώτης τοῦ ἔτους πωλοῦνται εἰς τὰ Κραστήματα τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδου καθὼς καὶ εἰς τὰ κυριώτατα τῶν ἐνταῦθα βιβλιοπωλείων, ἐλαττωθεῖσας τῆς ἀρχικῆς αὐτῶν τιμῆς εἰς ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΕΙΣ.

ΧΡΥΣΟΔΕΤΑ πρὸς δραχμας ΠΕΝΤΕ

ΡΩΜΗΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΧΩΡΙΣ Η ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ

Ἀς σπεύσωσιν ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ τὸ ἀποκτήσωσι διότι εἶνε πιθανότης νὰ ἐξαντληθῇ αὐθημερόν.

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΝ «ΓΛΥΚΟΒΥΣΙΣ»

Τὸ γνωστότατον τοῦτο κατάστημα ὅπως πληρέστερον ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς καθημερινῆς αὐξανούσης πελατείας αὐτοῦ συνέστησε καὶ ἐνταῦθα ἐν ὁδῷ Πατησίων (ἀπέναντι οἰκίας Μιχαλοπούλου) ὑποκατάστημα τοῦ Γαλακτομείου αὐτοῦ, ἐν ᾧ οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ εὐρίσκωσιν εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας γάλα ἀγελαδινὸν ἀγνὸν καὶ ἄδολον ἀμελγόμενον ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ ἀγοράζοντος.

ΜΑΓΕΙΡΟΣ

ἸΚΑΝΟΤΗΤΟΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ, δυνάμενος νὰ θεραπεύσῃ πᾶσαν γαστρίμαρξιν ἀπάτησιν, ὑπηρετήσας ἐπὶ χρόνον μακρὸν εἰς διακεκριμένην τῶν Ἀθηνῶν οἰκίαν, εὐρίσκειται νῦν διαθέσιμος. Εὐκαιρία μοναδική, συστάσεις πλείστα ὅσοι καὶ αὐθεντικά!

✚ Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῶν Ἀδελφῶν Παρρῆ ✚